

MINISTEREN

Dato 28 . november 2006
J nr. 004-U18-37

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 33 92 33 55

Folketingets Trafikudvalg
Christiansborg
1240 København K

Hermed fremsender jeg svar på spørgsmål nr. 7 (L 34) stillet af Folketingets Trafikudvalg den 14. november 2006.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 14. november 2006 fra Bo Weye Hansen, Chaufførernes Fagforening København, jf. L34 – bilag 5.”

Svar:

Bestemmelsen i § 5, stk. 5, i taxiloven og de tilsvarende helt identiske bestemmelser i busloven og i godskørselsloven om løn- og arbejdsvilkår for chauffører har givet anledning til en hel del debat.

Debatten om forståelsen af bestemmelserne ser nu endeligt ud til at være afgjort ved et notat fra Kammeradvokaten, hvori det bl.a. er konkluderet, at forskellen mellem - på den ene side – bestemmelsen i § 5, stk. 5, i taxiloven og – på den anden side – de tilsvarende bestemmelser i busloven og i godskørselsloven skyldes afgørende forskellige overenskomststrukturer i erhvervene.

På bus- og godskørselsområdet forholder det sig således, at løn- og arbejdsvilkår for chauffører er reguleret i ganske få landsdækkende kollektive overenskomster, mens der på taxiområdet foreligger et meget stort antal lokale kollektive overenskomster.

Efter Kammeradvokatens opfattelse betyder disse forskelle, at løn- og arbejdsvilkår for chauffører i bus- og godskørselsvirksomheder skal fastsættes på grundlag af de landsdækkende kollektive overenskomster.

Denne opfattelse harmonerer med Transport- og Energiministeriets opfattelse, der går ud på, at løn- og arbejdsvilkår for chauffører i taxierhvervet kan fastsættes på grundlag af lokale kollektive overenskomster.

Der er således korrekt, at identiske bestemmelser fører til forskellige resultater.

Forskellene på overenskomstforholdene skyldes imidlertid ikke lovgivningen, men derimod de forhold, som vognmændene, chaufførerne og organisationerne i de forskellige erhverv netop har valgt at etablere.

Forsøg på at ændre disse forhold gennem en lovændring vil efter min opfattelse være et klart indgreb i arbejdsgiveres og arbejdstageres aftalefrihed på overenskomstområdet. Hertil kommer, at et lovindgreb efter min mening også ville være i strid med de grundlæggende principper om organisationsfrihed på arbejdsmarkedet.

Jeg mener således helt principielt, at lovgivningen – som det jo lige netop er tilfældet for de tre identiske bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår - alene skal være begrundet i overordnede samfundsgavnligt hensyn, f.eks. hensynet til udvikling af gode og sunde konkurrencevilkår og ikke mindst hensynet til færdselssikkerheden.

Jeg har derfor ikke planer om at ændre bestemmelsen i § 5, stk. 5, i taxiloven.

Med hensyn til Bo Weye Hansens bemærkninger om kvaliteten af og omfanget af kommunernes tilsyn med taxiloven tillader jeg mig at henvise til mit svar på spørgsmål nr. 2, stillet af Folketingets Trafikudvalg.

Med venlig hilsen

Flemming Hansen